

Богъ чулъ молбата имъ. Единъ черенъ облакъ се надвѣсилъ надъ блатото и чулъ се изъ него гласъ:

— Чухъ молбата ви, жабки! Азъ ще ви превърна въ момчета, но искамъ само едно нѣщо да пазитѣ: никога до блатото да се не доближавате. Ако се доближите, пакъ въ жабки ще се прѣвърнете.

— Никога, никога нѣма да се доближаваме! въ единъ гласъ се обѣщали жабкитѣ.

— Бждете всички момчета! рекълъ тогазъ Богъ и всички жабки се изправили по брѣга на блатото въ хубави напети момченца. Черния облакъ се разнесълъ, а момчетата веднага се заловили за игра на „прѣскачаніе“.

Не се минжло много и тѣ, увлечени въ играта, съвсѣмъ забравили обѣщанието си. Прѣскачали се и не гледали дори кждѣ отиватъ. Незабѣлѣзано трѣгнжли пакъ къмъ блатото. И колкото се доближавали къмъ него, толкова повече на жаби заприличвали. Най-послѣ съвсѣмъ се доближили, въ жаби се прѣвърнжли и въ вонещото блато пакъ наскачали.